

1. ΒΟΥΒΕΣ ΑΝΑΚΑΤΑΤΑΞΕΙΣ ΣΤΗ ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Μέσο: . . . . . ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ημ. Έκδοσης: . . . 10/12/2023 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 10/12/2023

Σελίδα: 19

Innews ΑΕ - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

ΑΠΟΨΗ

Βουβές ανακατατάξεις στη σκιά του πολέμου

Του ΓΑΒΡΙΗΛ ΧΑΡΙΤΟΥ

Αποσιμώντας όσα πολλά προηγήθηκαν στην πολιτική ζωή στο Ισραήλ, με τις αλληπάλληλες εκλογικές αναμετρήσεις, τις μαχητικές διαδηλώσεις κατά της δικαστικής μεταρρύθμισης μέχρι και τα γεγονότα της 7ης Οκτωβρίου, το συμπέρασμα είναι το εξής: το μικρόβιο της ομφαλοσκοπίσης κατάφερε να αποπροσανατολίσει μια ολόκληρη χώρα από την καθ' όλα υπαρκτή, σκληρή πραγματικότητα της Μέσης Ανατολής.

Επί τριάντα ημέρες από την κήρυξη του πολέμου κατά της Χαμάς, η κοινή γνώμη καλείτο να συνειδητοποιήσει τι ακριβώς είχε συμβεί στις 7 Οκτωβρίου, παρακολουθώντας με συγκρατημένο θυμό και αμηχανία πλείστες δημόσιες συγγνώμες της ηγεσίας του στρατού και των μυστικών υπηρεσιών, νυν και πρώην υπουργών, μέχρι και του ίδιου του πρωθυπουργού Νετανιάχου. Τα 400.000 φύλλα πορείας που ήδη διανέμονταν, αλλά και οι τύξεις των ομήρων που κρατούνταν στη Γάζα, καθιστούσαν

ακόμη πιο εσωστρεφή την υπαρκτή λαϊκή οργή κατά του οποίου κατεστημένου, πολιτικού ή στρατιωτικού.

Ο σημερινός κυβερνήτης εθνικής ενότητας και η προθυμία του τέως πρωθυπουργού και υπουργού Αμυνας Μπένι Γκαντς να συμμετάσχει σε αυτή τη «σύμπραξη που επιβάλλει το εθνικό πεπρωμένο», όπως ο ίδιος την αποκάλεσε, έδρασε κατευναστικά έναντι της κυβέρνησης Νετανιάχου. Και τώρα, που ο πόλεμος ξεπερνάει την 65η ημέρα του, το επίκεντρο του ενδιαφέροντος συγκεντρώνουν η πορεία των μαχών, το ενδεχόμενο της επέκτασης του πολέμου στο ανεπίσημο (αλλά υπαρκτό) μέτωπο με τη Χεζμπολάχ και βέβαια η τύχη των ομήρων. Κατευναστικά επιβλήθηκε στο Ισραήλ. Από την άλλη, όμως, είναι διάχυτο το υπόκωφο αίσθημα μνησικακίας, που υπόσχεται ότι αμέσως μόλις ο πόλεμος λήξει, η ετυμολογία θα

πρέπει να είναι αρειλική κατά παντός υπευθύνου, όποιος κι αν είναι και όσο ψηλά κι αν βρίσκεται. Το κατηγορητήριο θα είναι βαρύ και το μόνο που αναζητείται είναι τα ονόματα των κατηγορουμένων.

Η δημοτικότητα του Νετανιάχου γνωρίζει μεγάλη ύφεση, όπως καταδεικνύουν ξεκάθαρα δύο πρόσφατες δημοσκοπήσεις που δημοσίευσε η εφημερίδα Maariv. Παρότι θα μπορούσε βάσιμα να υποτεθεί ότι τα ευρήματά τους πλαισιώνουν μια σταθερά φιλική ατμόσφαιρα υπέρ του πολιτικού του αντιπάλου Μπένι Γκαντς, είναι σαφές ότι ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα.

Στα συλλογικά όργανα του Λικούντ, για πρώτη φορά συζητείται πλέον σοβαρά το ενδεχόμενο αλλαγής ηγεσίας. Την περασμένη εβδομάδα ο νυν υπουργός Εθνικής Οικονομίας και τέως δήμαρχος της Ιερουσαλήμ, Νηρ Μπαρκάτ, εξέφρασε ανοικτά την πρόθεσή του να διεκδικήσει την ηγεσία του κόμματος. Παρότι οι πιθανότητες

επικρατήσής του στην κοιμιστική βάση διαφαίνονται περιορισμένες, σε ένα κόμμα που χαρακτηρίζεται από το αίσθημα συσπείρωσης υπέρ του εκάστοτε αρχηγού, η κίνηση Μπαρκάτ προδίδει πολλά. Και δελφίνοι υπάρχουν πολλοί, επίσης. Παραδόξως, η επανέναρχη της εκδίκασης των υποθέσεων Νετανιάχου δεν αναβίωσε τα πολιτικά πάθη, ίσως επειδή η στιγμή της απολογίας του προσδιορίζεται χρονικά στα μέσα Απριλίου 2024 ή και αργότερα. Προτού, όμως, καταλήξουμε ποια θα είναι η πολιτική μοίρα του Νετανιάχου, ας περιμένουμε να δοθεί το αποτέλεσμα του πολέμου.

Ο Μπένι Γκαντς, από την άλλη, δρέπει τους καρπούς των συγκρατημένων δημοσίων τοποθετήσεών του στους προηγούμενους δέκα τραγικούς μήνες. Πρώτος στις δημοσκοπήσεις στην έγκυρη (και φιλική του) εφημερίδα Maariv, συγκεντρώνει στο πρόσωπό του όλα τα χαρακτηριστικά που προέβησαν έναν πολιτικό στο Ισραήλ: στρατιωτικό παρελθόν, πραγματιστής στις θρησκευτικές του

θέσεις, συντηρητικός στις αρχές του και ανεκτικός στη διαφορετικότητα, έχει πλέον μάθει τι σημαίνει κομματικός συγκερασμός. Ωστόσο δεν παραλείπει να υπενθυμίσει ότι η συμμετοχή του στην κυβέρνηση εθνικής ενότητας δεν συνεπάγεται μελλοντικές συμπτώσεις με τον Νετανιάχου. Από την άλλη, δύσκολα θα βρει εγγύτερο ιδεολογικό εταίρο στο μέλλον – και το γνωρίζει καλά.

Εν τω μεταξύ, η εθνοθρησκευτική Ακροδεξιά δοκιμάζεται. Η έλλειψη στρατιωτικής πείρας των Μπεν-Γκβίβ και Σιμόντρ, εν καιρώ πολέμου, τους έθεσε στο περιθώριο. Ουδείς εξέλαβε στα σοβαρά τις διαμαρτυρίες τους επειδή αποκλεισθηκαν από το «μικρό ΚΥΣΕΑ», που διαχειρίζεται τον πόλεμο. Εν καιρώ πολέμου, ο δικαστικός λόγος ευτυχώς τιμωρείται. Ο «Θρησκευτικός Σιωνισμός» υπό τον Σιμόντρ εξαφανίζεται στις δημοσκοπήσεις. Αντιθέτως, η «Εβραϊκή Ισχύς» διαπρέπει τα ποσοστά της, κυρίως εξαιτίας των θορυβωδών δηλώσεων του γένη της Μπεν-Γκβίβ, οι οποίες, πίσω

από κλειστές πόρτες, αγνοούνται επιδεικτικά.

Η κεντροαριστερή αξιωματική αντιπολίτευση υπό τον Γιαίρ Λαπίντ επέλεξε να μη συμμετάσχει στην κυβέρνηση εθνικής ενότητας, τονίζοντας ότι «θα στήριζε επικοινωνιακά τη χώρα διεθνώς». Δείχνει να αποφασίσει ότι θέλει να χάσει εκ των προτέρων – και διαμαρτυρήσει – το πολιτικό παιχνίδι της επόμενης μέρας. Η στάση Λαπίντ μάλλον απογοητεύει.

Παρ' όλα αυτά, ο μακρύς πολιτικός χρόνος μέχρι το τέλος του πολέμου δεν ενδεκνύεται για ασφαλείς εκτιμήσεις. Η έκβαση των μαχών, το τίμημα, τα κέρδη, αλλά και οι ευθύνες που θα αποδοθούν για όσα δεν έγιναν σωστά στις 7 Οκτωβρίου θα κρίνουν την επόμενη μέρα του ισραηλινού πολιτικού χάρτη.

Ο κ. Γαβριήλ Χαρίτος διδάσκει Ιστορία των Πολιτικών Σχέσεων Ελλάδας - Ισραήλ - Κύπρου στο Πανεπιστήμιο Μπεν-Γκουριόν και στο Πάντειο Πανεπιστήμιο. Είναι ερευνητής του [EJAMEP](http://www.EJAMEP.org).